

zdravotním postižením či znevýhodněním nevidují ve školní matrice a vedou si záznamy např. pouze ve vlastní dokumentaci. Ohledně vykazování sociálně znevýhodněných žáků je situace obdobná jako v základních školách. Školy se obecně potýkají s definicí sociálního znevýhodnění a je pro ně obtížné sociálně znevýhodněného žáka vůbec identifikovat.

Ve středních školách existuje navíc evidence žáků s přiznaným uzpůsobením podmínek pro konání maturitní zkoušky (PUP MZ), tj. žáků se zdravotním postižením nebo zdravotním znevýhodněním, kterým je na základě jejich žádosti a doporučení školského poradenského zařízení umožněno konat maturitní zkoušku za podmínek odpovídajících jejich vzdělávacím potřebám.

3.2 Charakteristiky a složení navštívených středních škol

V rámci tematického šetření získala ČŠI informace z 92 běžných středních škol, z toho bylo 69 středních odborných škol, 13 gymnázií a 10 sloučených subjektů středních odborných škol a gymnázií. Největší podíl škol zapojených do šetření byl zřizován krajem (76,1 %), více než pětina škol byla soukromých (21,7 %).

V téměř devíti z deseti středních škol (88 %) byl zapsán alespoň jeden žák se SVP, z toho ve 14,1 % škol se vzdělávalo 10 % a více těchto žáků. Celkově tvořili žáci se SVP 5,5 % ze všech žáků v navštívených školách.

Z hlediska jednotlivých kategorií SVP navštěvovali diagnostikovaní zdravotně postižení či znevýhodnění žáci 85,9 % škol. Stejně jako v základních školách byli ředitelé středních škol požádáni, aby odhadli počet žáků, kteří by odpovídali charakteristikám sociálního znevýhodnění, ale nemají doporučení školského poradenského zařízení. V celkovém součtu se SZ žáky evidovanými ve školní matrice pak tyto žáci navštěvovali podle kvalifikovaného odhadu ředitele 66,3 % škol, přičemž v pětině škol se podle tohoto odhadu vzdělávalo 10 % a více sociálně znevýhodněných žáků. Sociálně znevýhodnění žáci evidovaní ve školní matrice však byli zjištěni pouze v 15,2 % škol.

3.3 Materiální podmínky

Z navštívených středních škol měla zajištěný bezbariérový přístup pro žáky se zdravotním postižením čtvrtina škol, to je podobný stav jako v základních školách. Na bezbariérový přístup se soustředil materiální rozvoj za poslední tři školní roky v necelých 5 % škol. Tato zjištění potvrzují přítomnost architektonických bariér, které jsou jednou z nejčastěji jmenovaných překážek inkluzivního vzdělávání.

3.4 Personální podmínky a školní poradenství

Z rozhovorů provedených po hospitacích ve středních školách vyplývá, že dvě třetiny vyučujících se v rámci dalšího vzdělávání nikdy nezúčastnily vzdělávání zaměřeného na podporu žáků se SVP. To je výrazně větší podíl (o 24,8 %) než v základních školách. Naopak více než pětina vyučujících se do něj zapojila v posledních třech letech, zbylých 11,8 % učitelů se v této oblasti vzdělávalo dříve než před třemi lety.

Celkově se ve školním roce 2011/2012 (poslední uzavřený školní rok při šetření) v oblasti podpory žáků se SVP vzdělávali učitelé 37,4 % navštívených středních škol. DVPP zaměřeného konkrétně na speciální pedagogiku se zúčastnili učitelé již ve výrazně nižším podílu škol (12,1 %).